

Český telekomunikační úřad

ODBOR PRO OBLAST PRAHA se sídlem Sokolovská 219, Praha 9
poštovní přihrádka 02, 225 02 Praha 025

Číslo jednací
ČTÚ-4 772/2023-631/I. vyř. - MiK

Praha 9
08.02.2023

Český telekomunikační úřad jako příslušný správní orgán podle § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen "správní řád"), podle § 60 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen "zákon o přestupcích"), a podle § 120 odst. 1 zákona č. 127/2005 Sb., o elektronických komunikacích a o změně některých souvisejících zákonů (zákon o elektronických komunikacích), ve znění pozdějších předpisů, vydává, podle § 150 odst. 1 správního řádu a podle § 90 odst. 1 zákona o přestupcích, tento

příkaz:

I. Obviněný z přestupku, kterým je **O2 Czech Republic a.s., IČO 601 93 336, se sídlem Za Brumlovkou 266/2, Michle, 14000 Praha 4** (dále jen „účastník řízení“ nebo „obviněný“), se uznává vinným ze spáchání **přestupku podle § 118 odst. 1 písm. j) zákona o elektronických komunikacích**, kterého se dopustil tím, že dne 10. 10. 2022 ve 14:06 hod. uskutečnil obtěžující nevyžádaný marketingový hovor v délce 2 min 42 s z telefonního čísla [redacted] na telefonní číslo [redacted] za účelem nabídky služby internetového připojení.

II. Za přestupek uvedený ve výroku I. se podle § 118 odst. 26 písm. c) zákona o elektronických komunikacích ukládá pokuta ve výši **20 000,00 Kč**, splatná do 30 dnů ode dne nabytí právní moci tohoto příkazu na účet vedený u České národní banky, číslo účtu 3754-725001/0710, pod variabilním symbolem 6000047723.

Odůvodnění:

Český telekomunikační úřad v souladu s § 108 odst. 1 písm. m) zákona o elektronických komunikacích vykonává kontrolu elektronických komunikací.

Podle § 113 odst. 2 zákona o elektronických komunikacích kontroluje Úřad při výkonu státní kontroly elektronických komunikací plnění povinností a podmínek stanovených tímto zákonem, prováděcími právními předpisy, opatřeními obecné povahy, rozhodnutími a rozhodnutími o ceně vydanými na základě tohoto zákona.

Správnímu orgánu bylo ve věci nevyžádaného marketingového hovoru uskutečněného obviněným doručeno dne 10. 10. 2022 podání [redacted] (dále jen „stěžovatel“). Podání je vedeno pod čj. ČTÚ-44 505/2022-631 vyř. – MiK. Stěžovatel v tomto podání uvedl, že je zákazníkem společnosti [redacted]. Dne 10. 10. 2022 byl stěžovatel ve 14:06 hod. kontaktován obviněným. Hovor proběhl z tel. čísla [redacted] na tel. č. [redacted] a stěžovateli byla sdělena informace o tom, že společnost [redacted] je v úpadku a končí. Stěžovatel informaci ihned ověřil v rejstříku firem a zjistil, že informace nebyla pravdivá. Stěžovatel v rámci hovoru vyjádřil nesouhlas se zpracováním

osobních údajů. Závěrem stěžovatel uvedl, že není zákazníkem obviněného a není tudíž možné, aby o něm shromažďoval jakákoliv data. Zejména pak zneužití telefonního kontaktu k marketingu není v pořádku.

Dne 19. 10. 2022 správní orgán vyzval stěžovatele k doplnění podání.

Dne 19. 10. 2022 stěžovatel podání doplnil takto: „Prohlašuji, že jsem neudělil souhlas se zpracováním osobních údajů společnosti O2 Czech Republic.

Mé osobní údaje má k dispozici společnost [redacted] neb je smluvním partnerem společnosti [redacted]. Důvodem-účelem zpracování osobních údajů je poskytování služby. Nikoliv poskytování informací třetím stranám za účelem dalšího prodeje služeb a zejména pak poskytování nepravdivých informací o konkurenčním telekomunikačním operátorovi.

Dovoluji si přiložit print screen z mobilního telefonu a dále pak e-mail, jež mi byl zaslán na mou kontaktní adresu uvedenou u společnosti [redacted] o spokojenosti hovoru.

Telefonní hovory si nenahrávám, neb je to v rozporu se Zákonem o Ochráně Osobních Údajů, kdy by musely obě strany s takovým krokem souhlasit. Tento souhlas nemám, a tak jsem hovor nahrát nemohl.

Se společností [redacted] nejsem v obchodním styku a mé jméno či telefonní číslo v této veřejné databázi uvedeno není.

Mým operátorem je společnost [redacted]

Dne 21. 10. 2022 správní orgán poskytovatele služeb elektronických komunikací stěžovatele, kterým je společnost [redacted] požádal o sdělení identifikace volajícího z telefonního čísla [redacted] a potvrzení skutečnosti, že došlo k telefonickému kontaktu z telefonního čísla [redacted] na telefonní číslo [redacted] dne 10. 10. 2022 ve 14:06 hod.

Společnost [redacted] dne 7. 11. 2022 sdělila, že záznam o uskutečnění telefonního hovoru ze dne 10. 10. 2022 v 14:06 hod z čísla [redacted] na telefonní číslo stěžovatele [redacted] eviduje. Telefonní číslo [redacted] má ale současnou příslušnost ke společnosti O2 Czech Republic, a.s., nemá tedy dle čeho sdělit, kdo číslo využívá.

Dne 4. 11. 2022 požádal správní orgán obviněného o informaci, zda kontaktoval stěžovatele dne 10. 10. 2022 ve 14:06 hod. z tel. čísla [redacted] na jeho telefonním čísle [redacted] pokud ano, tak, za jakým účelem a informací, zda obviněný disponuje souhlasem stěžovatele s kontaktováním za účelem marketingu.

Dne 14. 11. 2022 obviněný uvedl, že stěžovatele „dne 10. 10. 2022 ve 14:06 hod. z tel. čísla [redacted] na telefonním čísle [redacted] kontaktoval za účelem nabídky služby internetového připojení, a to na základě právního titulu dle ustanovení § 7 odst. 3 zákona č. 480/2004 Sb. zákon o některých službách informační společnosti, neboť jeho telefonický kontakt získala v souvislosti s poskytováním služby internetového připojení, kterou stěžovateli poskytovala do 28. 4. 2021, a stěžovatel takové užití jeho telefonického kontaktu neodmítl.“

K vyjádření obviněný připojil kopii obrazovky samoobsluhy stěžovatele, kde pod osobními údaji stěžovatele je uvedeno: „Souhlas se zpracováním os. údajů pro obchodní účely: Neudělen“ a „Zasílání obch. sdělení a přímý marketing O2: Neudělen“

Obviněný se ve svém vyjádření odkazuje na ustanovení § 7 odst. 3 zákona č. 480/2004/ Sb. o některých službách informační společnosti a o změně některých zákonů (dále jen „zákon o některých službách informační společnosti“).

V § 7 odst. 3 zákona o některých službách informační společnosti je uvedeno následující: „Nehledě na odstavec 2, pokud fyzická nebo právnická osoba získá od svého zákazníka podrobnosti jeho elektronického kontaktu pro elektronickou poštu v souvislosti s prodejem výrobku nebo služby podle požadavků ochrany osobních údajů upravených zvláštním právním předpisem, může tato fyzická či právnická osoba využít tyto podrobnosti elektronického kontaktu pro potřeby šíření obchodních sdělení týkajících se jejich vlastních obdobných výrobků nebo služeb za předpokladu, že zákazník má jasnou a zřetelnou možnost jednoduchým způsobem, zdarma nebo na účet této fyzické nebo právnické osoby odmítnout souhlas s takovýmto využitím svého elektronického kontaktu i při zasílání každé jednotlivé zprávy, pokud původně toto využití neodmítl.“

Z výše uvedeného ustanovení, o které se obviněný opírá však vyplývá, že se **vztahuje na elektronický kontakt pro elektronickou poštu.**

Obviněný sám potvrdil, že stěžovateli poskytoval služby do 28. 4. 2021, tzn. stěžovatel není zákazníkem obviněného. Nadto dle kopie obrazovky „Moje O2“ doložené obviněným stěžovatel nevyjádřil souhlas se zpracováním údajů pro obchodní účely ani nevyjádřil souhlas se zasíláním obchodních sdělení a marketingu.

Ze společného výkladového stanoviska Českého telekomunikačního úřadu, Úřadu pro ochranu osobních údajů a Ministerstva průmyslu a obchodu [k dispozici např. zde: [File.ashx \(uouu.cz\)](#), str. 6]. vycházejí následující závěry.

„Co lze obecně považovat za kontaktování za účelem marketingu podle zákona o elektronických komunikacích? Marketingem ve smyslu předmětné právní úpravy lze rozumět nabídku zboží nebo služeb nebo jinou propagaci podnikatelské činnosti kontaktujícího. Za kontaktování za účelem marketingu ve smyslu § 96 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích lze tak považovat i případy kontaktování za účelem nabídky schůzky s možností nabídky zboží nebo služeb. Obdobně lze považovat za kontaktování za účelem marketingu ve smyslu § 96 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích i případ, kdy je na začátku hovoru učiněn dotaz, zda účastník souhlasí s kontaktováním za účelem marketingu. Takovou žádost o souhlas již lze analogicky jako v případě obchodních sdělení podle zákona č. 480/2004 Sb. považovat za obchodní sdělení, resp. zde za kontaktování za účelem marketingu. Pokud jsou ve veřejném účastnickém seznamu uvedeny i jiné kontaktní údaje, než je telefonní číslo, např. e-mailová adresa, vztahuje se zákaz uvedený podle § 96 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích i na tyto kontaktní údaje uvedené v účastnickém seznamu.

Jaký je vztah předmětného zákazu kontaktování účastníka za účelem marketingu podle zákona o elektronických komunikacích a jiných možností kontaktování za účelem marketingu? Na základě předmětné změny právní úpravy spočívající ve změně principu opt-out na princip opt-in nedochází ke změně v tom, že je dána možnost kontaktovat zákazníky, které lze kontaktovat v souladu s obecným nařízením o ochraně osobních údajů, když se předmětná právní úprava zákona o elektronických komunikacích týká pouze těch hovorů, u nichž není mezi volajícím (kontaktujícím) a volaným (kontaktovaným) žádný vztah (volaný, resp. kontaktovaný není zákazníkem). Rozsah udělení souhlasu s kontaktováním za účelem marketingu závisí na vůli konkrétního účastníka. Právní úprava obsažená v zákoně o elektronických komunikacích tomu nebrání. Individuální vůle konkrétní osoby má vždy přednost. Zákon o elektronických komunikacích obsahuje pouze obecnou úpravu ve specializované oblasti, tj. vztahuje se pouze k účastnickým seznamům a podmínkám nakládání a používání údajů v nich uvedených. Pokud ke kontaktování za účelem

marketingu dá kontaktovaná osoba kontaktujícímu individuální souhlas nebo je možné ji kontaktovat v souladu s § 7 odst. 3 zákona č. 480/2004 Sb. (jsou získány od svého zákazníka podrobnosti jeho elektronického kontaktu pro elektronickou poštu v souvislosti s prodejem výrobku nebo služby), tj. obchodní sdělení lze i nadále posílat těm, kteří s tím vyslovili předem souhlas nebo jsou zákazníky a měli možnost předem vyslovit nesouhlas k propagaci obdobných produktů, lze takového zákazníka kontaktovat i v případě, že je ve veřejném účastnickém seznamu uveden jeho elektronický kontakt a zákazník v takovém seznamu neuvedl, že si přeje být kontaktován za účelem marketingu. V tomto ohledu je tedy v rámci daného individuálního vztahu uplatněn princip speciality (zákon č. 480/2004 Sb.) a obecnosti (zákon o elektronických komunikacích). Vzhledem k tomu, že v předmětných ustanoveních zákona o elektronických komunikacích není vymezen tzv. oprávněný zájem kontaktujícího ani rámcově, lze v tomto ohledu analogicky odkázat na podrobné podmínky elektronické reklamy upravené v § 7 zákona č. 480/2004 Sb. Na získání individuálního souhlasu s kontaktováním za účelem marketingu se plně uplatní obecné nařízení o ochraně osobních údajů, když souhlas fyzické osoby je třeba získávat podle pravidel čl. 4 bod 11 obecného nařízení o ochraně osobních údajů, tj. musí se jednat o svobodný, konkrétní, informovaný a jednoznačný projev vůle. Podmínky vyjádření souhlasu dále upravuje čl. 7 tohoto nařízení. Podle odstavce 3 tohoto článku má subjekt údajů právo souhlas kdykoliv odvolat. Pro úplnost je možné uvést, že uvedený požadavek obecného nařízení o ochraně osobních údajů na získání kvalifikovaného souhlasu (případně dalšího souhlasu) a poučení o možnostech, jak specifický souhlas odvolat, je zapotřebí i pro případy, kdy podnikatel hodlá vedle svého zboží nebo služeb nabízet i zboží nebo služby třetích stran. Obě kategorie takových nabídek musí být při udělování kvalifikovaného souhlasu konkretizovány (vymezen účel).“

Podle ustanovení § 96 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích „je zakázáno prostřednictvím sítí nebo služeb elektronických komunikací nabízet marketingovou reklamu nebo jiný obdobný způsob nabídky zboží nebo služeb účastníkům nebo uživatelům, kteří ve veřejném seznamu podle § 95 odst. 1 písm. b) nebo § 95 odst. 2 neuvedli, že si přejí být kontaktováni za účelem marketingu.“

Podle ustanovení § 96 odst. 2 zákona o elektronických komunikacích „je zakázáno využívat účastnické seznamy podle § 95, síť nebo službu elektronických komunikací pro účely přímého marketingu prostřednictvím automatických systémů volání bez lidské účasti (automatická volací zařízení), faksimilních přístrojů nebo elektronické pošty, nedal-li k tomu dotčený účastník nebo uživatel předem souhlas.“

Správní orgán prověřil v účastnickém seznamu <https://seznam.1188.cz/>, zda stěžovatel v tomto seznamu neuvedl, že si přeje být kontaktován za účelem marketingu. Nebylo zjištěno, že by stěžovatel byl v účastnickém seznamu uveden. To znamená, že tedy ani neexistuje možnost, že by souhlas s kontaktováním za účelem marketingu mohl ve smyslu § 96 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích udělit. Sám stěžovatel hovor označil jako nevyžádaný.

Podle § 118 odst. 1 písm. j) zákona o elektronických komunikacích se právnická nebo podnikající fyzická osoba dopustí přestupku tím, „že prostřednictvím sítí nebo služeb elektronických komunikací obtěžuje marketingovou reklamou nebo jiným obdobným způsobem nabídky zboží nebo služeb“.

Z podkladů jednoznačně vyplývá, že obviněný obtěžoval stěžovatele na jeho telefonním čísle [REDAKCE] marketingovým hovorem z telefonního čísla [REDAKCE] čímž se dopustil přestupku podle § 118 odst. 1 písm. j) zákona o elektronických komunikacích, proto správní orgán rozhodl tak, jak je uvedeno ve výroku I. tohoto příkazu.

Přestupkem je dle § 5 zákona o přestupcích společensky škodlivý protiprávní čin, který je v zákoně za přestupek výslovně označen a který vykazuje znaky stanovené zákonem, nejde-li o trestný čin.

Ze shromážděných podkladů, které měl správní orgán k dispozici, a na základě kterých rozhodoval o zjištěném skutkovém stavu, nevyplývá, že by nastala jakákoliv objektivní zákonem předvídaná situace, která by umožnila liberaci účastníka řízení, co se týká jeho právní odpovědnosti za spáchaný přestupek podle § 21 odst. 1 zákona o přestupcích.

Podle § 37 zákona o přestupcích se při určení druhu správního trestu a jeho výměry přihlídnou zejména k povaze a závažnosti přestupku, k přitěžujícím a polehčujícím okolnostem.

Podle § 38 zákona o přestupcích je povaha a závažnost přestupku dána zejména významem zákonem chráněného zájmu, který byl přestupkem porušen nebo ohrožen, významem a rozsahem následku přestupku, způsobem spáchání přestupku, okolnostmi spáchání přestupku, délkou doby, po kterou trvalo protiprávní jednání pachatele nebo po kterou trval protiprávní stav udržovaný protiprávním jednáním pachatele a počtem jednotlivých dílčích útoků, které tvoří pokračování v přestupku.

Ve smyslu § 39 zákona o přestupcích správní orgán shledává jako polehčující okolnost to, že vůči obviněnému aktuálně neexistuje žádné další podněty, jež by se dotýkaly nevyžádaných marketingových hovorů.

Pokud jde o význam zákonem chráněného zájmu, který byl přestupkem porušen nebo ohrožen, správní orgán uvádí, že ochrana účastníků před nevyžádanými marketingovými voláními je zakotvena na úrovni práva Evropské unie a je vyžadována směrnicí Evropského parlamentu a Rady 2002/58/ES ze dne 12. 7. 2002, o zpracování osobních údajů a ochraně soukromí v odvětví elektronických komunikací, kde se v bodě 40 zdůvodnění uvádí, že účastníkům musí být poskytnuta ochranná opatření proti zásahům do jejich soukromí způsobeným nevyžádanými sděleními pro účely přímého marketingu. Zájem na ochraně soukromí a ochraně před nevyžádanými marketingovými nabídkami šířenými prostřednictvím sítí elektronických komunikací je pak na vnitrostátní úrovni pro oblast elektronických komunikací zakotven v ustanovení § 96 odst. 1 zákona o elektronických komunikacích. Z důvodové zprávy k novele ustanovení § 95 – § 96 zákona o elektronických komunikacích vyplývá, že se navrhla změna přístupu ohledně toho, kdy lze, resp. nelze účastníka kontaktovat za účelem marketingu. Na rozdíl od dosavadního přístupu, kdy účastník musel vyjádřit, že si nepřeje být kontaktován za účelem marketingu, se navrhlo přenést aktivitu na ty účastníky, kteří o tento typ komunikace stojí (aktivně vyjádří svůj souhlas stejně jako např. v případě podmínek zákaznických či slevových karet), jinak tento kontakt není možný, resp. dovolený. Vzhledem k tomu, že v posuzovaném případě došlo k nedovolenému kontaktování stěžovatele, považuje správní orgán toto jednání obviněného za závažné.

Dále správní orgán přihlédl k povaze činnosti obviněného z přestupku. Správní orgán uvádí, že se jedná o poskytovatele služeb elektronických komunikací, tedy profesionála ve svém oboru. Podle výroční zprávy za rok 2021 zveřejněné ve sbírce listin (veřejně dostupné na webových stránkách <https://or.justice.cz/>) vykázal za účetní období 2021 výnosy ve výši 40.740 mil. Kč.

Vzhledem k výši pokuty uložené při dolní hranici možné zákonné sazby stanovené v ustanovení § 118 odst. 26 písm. c) zákona o elektronických komunikacích a s ohledem na všechny polehčující a přitěžující okolnosti daného případu je správní orgán toho názoru, že výše uložené pokuty nebude mít povahu likvidačního charakteru, avšak bude mít určitý negativní dopad pro účastníka řízení. Aby pokuta plnila své základní funkce, tedy represivní, výchovnou a individuálně preventivní, musí mít určitý negativní vliv na pachatele přestupku. S přihlédnutím k výše uvedenému, především k významu zákonem chráněného zájmu, který byl přestupky narušen, byl zvolen jako nejvhodnější správní trest pokuta. Ohledně druhu trestu správní orgán zastává stanovisko, že v daném případě není účelné vyřešit věc pouze formou upuštění od potrestání či uložení napomenutí, neboť samotné projednání by postrádalo výraznější preventivní efekt. Dále správní orgán podotýká, že za zmíněný přestupek lze uložit pokutu do 50 000 000 Kč nebo do výše 10 % z čistého obrátu pachatele

přestupku dosaženého za poslední ukončené účetní období, podle toho, která z těchto hodnot je vyšší. Uložená výše pokuty je tak ve světle uvedených okolností při spodní hranici sazby.

Po zvážení všech okolností ve smyslu ustanovení § 37 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, po provedeném souhrnném zhodnocení shromážděných důkazů a s přihlédnutím ke všem zjištěným okolnostem správní orgán dospěl k závěru, že protiprávní jednání bylo účastníku řízení spolehlivě prokázáno a uložená pokuta odpovídá míře závažnosti přestupku.

Nadto správní orgán poznamenává, že pokuta uložená ve výši 20.000 Kč, byla uložena v souladu s ustanovením § 2 odst. 4 správního řádu, tedy ve výši odpovídající rozhodovací praxi Úřadu v druhově podobných věcech (lze odkázat např. na pravomocné rozhodnutí čj. ČTÚ-46 404/2020-636/IV. vyř. – VoT ze dne 23. 10. 2020, kde byla uložena pokuta ve výši 9.000 Kč a pravomocné rozhodnutí čj. ČTÚ-24 534/2019-631/III. vyř. – KuK ze dne 27. 11. 2019, kde byla uložena pokuta ve výši 13. 000 Kč).

Podle ustanovení § 90 zákona o odpovědnosti za přestupky lze povinnost v řízení z moci úřední a ve sporném řízení uložit formou písemného příkazu. Příkaz může správní orgán vydat, považuje-li skutkové zjištění za dostatečné, přičemž vydání příkazu může být prvním úkonem v řízení. V důsledku výše popsaného skutkového stavu je správní orgán toho názoru, že byly dostatečně zjištěny všechny okolnosti a byla spolehlivě prokázána skutková zjištění daného případu, a proto rozhodl v přestupkovém řízení formou písemného příkazu.

S ohledem na skutečnost, že příkaz je prvním úkonem řízení, není v něm v souladu s ustanovením § 150 odst. 4 správního řádu účastníku řízení ukládána povinnost nahradit náklady řízení paušální částkou ve výši 1 000,00 Kč.

Poučení:

Proti tomuto příkazu lze ve lhůtě 8 dnů ode dne jeho doručení podat odpor k Českému telekomunikačnímu úřadu, a to v listinné podobě na adresu Český telekomunikační úřad, Odbor pro oblast Praha, Sokolovská 219, Praha 9, pošt. př. 02, 225 02 Praha 025, nebo v elektronické podobě do datové schránky Českého telekomunikačního úřadu: a9qaats, či elektronickou poštou s uznávaným elektronickým podpisem na adresu: podatelna@ctu.cz.

Podáním odporu se příkaz ruší a v řízení se pokračuje. Příkaz, proti němuž nebyl podán odpor, se stává pravomocným a vykonatelným rozhodnutím.

Ing. Kateřina Minaříková
odborný rada